



## Partea nevazuta sau nespusa din razboiul „pensiilor speciale”

Scris de prof.dr. Adrian SEVERIN | Data: 09.12.2019 13:12



Se pare ca nu cresterea economica, valorificarea resurselor natiunii in interes national, pastrarea suveranitatii si intarirea influentei Romaniei in lume sunt prioritatile actualilor guvernanti ai acestei nefericite natiuni pornite pe drumul disparitiei, ci o noua lupta de clasa dusa impotriva unor categorii de cetateni indicate ca „dusmani ai poporului”. Printre acestia la loc de frunte se afla titularii „pensiilor speciale”. Cand nu ai nimic pozitiv de afirmat, trebuie sa negi tot ce poate fi negat.

---

### NU EXISTA „PENSII SPECIALE”, CI DOAR PENSII

Nu voi relua aici intreaga discutie pe aceasta tema, in centrul careia se afla minciuna potrivit careia desfiintarea pensiilor speciale ar permite umplerea gaurilor din bugetul de stat. S-a demonstrat cu cifre ca pensiile respective reprezinta o parte infima din buget. Ceea ce doresc sa scot in evidenta este ceea ce nu s-a prea spus sau nu s-a spus deloc.

Prima observatie in acest sens este aceea ca in legea romana nu exista sintagma „pensii speciale”. In consecinta nu exista nici oameni care sa primeasca „pensii speciale”. Militarii si parlamentarii primesc „indemnizatii”. Magistratii primesc „pensii de serviciu”. Artistii si sportivii cu performante artistice si sportive exceptionale primesc „pensii de merit”. Etc. etc.

Formula „pensii speciale” este o creatie a propagandei urii care ar vrea sa activeze instinctul invidiei, aratand ca, vezi doamne, in mod „inechitabil”, unii cetateni sunt mai „speciali” decat altii si, in virtutea acestui statut „special”, obtin privilegii. Or, in realitate, nu este vorba de „inechitate”, ci tocmai de „echitate”, intrucat nu este vorba despre „privilegii”, ci despre (re)compensarea unor privatiuni sau unor merite care in timpul vietii active i-au pus pe asa zisii titulari ai asa ziselor „pensii speciale” in situatia de a suporta privatiuni mai mari decat ceilalti contribuabili la fondul de pensii.

Sa revenim insa la „pensie”. Pensia pe care o incaseaza efectiv fiecare pensionar se calculeaza dupa anumite reguli. In toate tarile UE (ca tot vrem sa fim europeni) aceste reguli reflecta doua principii: **principiul contributivitatii** (care duce la calcularea pensiei in functie de contributia la fondul de pensii a persoanei in cauza) si **principiul solidaritatii** (care duce la calcularea pensiei in asa fel incat, printr-o contributie suplimentara a statului, sa fie corectata cu caracter retroactiv starea de inegalitate constand in restrictionarea drepturilor impusa unor cetateni, conform statutului functiei lor din perioada salarizarii). Din corelarea acestor doua principii rezulta o singura pensie, iar nu doua, chiar daca platitorii sunt mai multi si sursele platii mai multe. Pe atare cale se urmareste **realizarea armoniei si pacii sociale, iar nu discriminarea intre cetatenii cu drept de pensie**, asa cum ni s-a bagat in cap. **Asa se intampla in toate tarile UE si nu numai. Asa cred toate natiunile lumii civilizate.**

O fi bine? O fi rau? Ceea ce ar trebui sa ne tulbure, in prima instanta, este imprejurarea ca despre rostul celor doua principii nu s-a discutat deloc, inainte de a se trece la initierea legislatiei de abrogare a asa ziselor „pensii speciale”. Care este rostul unuia? Care este rostul altuia? Ce consecinte pe planul stabilitatii si securitatii sociale poate avea renuntarea la unul dintre ele sau pastrarea ambelor? De ce alte tari pe care ni le-am luat ca model

practica ambele principii? Cu asta trebuia inceput, caci **ceea ce se va face in realitate nu va fi abolirea dreptului la „pensii speciale”, ci schimbarea modului de calcul al pensiilor prin excluderea „principiului solidaritatii”.**

## **TRIUMFUL NEOLIBERALISMULUI IMPOTRIVA SOLIDARITATII**

Teoretic, cel putin, in virtutea traditiilor si conceptiei sale egalitare, societatea romaneasca sau cel putin acea parte a ei care nu este formata (inca) din analfabeti functionali, ar trebui sa apere principiul solidaritatii, chiar daca actualul guvern, in asincronie cu sentimentul popular, exalta neoliberalismul, specific natiunilor anglo-saxone – liberale si inegalitare.

Actualul PNL nu face nici un secret din aceea ca actioneaza in conformitate stricta cu ideologia sa, care pune pe prim plan libertatea concurentei si respinge orice forma de solidaritate sociala, admitand astfel adancirea inegalitatii, considerata a fi, pe linia scolii economice de la Chicago, motor al progresului. Or, **cum romanii au o alta istorie si o alta geografie decat SUA, Marea Britanie si chiar Germania, a le impune mentalitati neoliberale si a le aplica politici care exclud solidaritatea sociala, obligand pe fiecare sa traiasca numai din cat a putut produce si contribui de unul singur, este egal cu a relua proiectul comunist de creare a omului nou. Iar asta, culmea, tocmai cand capitalismul neoliberal si-a atins limitele si este pus sub semnul intrebarii in chiar spatiul euro-atlantic, locul sau de nastere.**

Asa cum bine observa profesorul Ioan-Aurel Pop, Presedintele Academiei, exista un contratimp istoric in care romanii par blestemati a trai: cand lumea sau cel putin Europa se globaliza (federaliza), noi eram suveranisti; cand lumea (si in special UE) se renationalizeaza, romanii s-au gasit a fi globalisti. Tot astfel, cand lumea exalta libertatea nelimitata a concurentei (potrivit „consensului de la Washington”), noi ramaneam fideli interventiei factorului politic (statului) pentru redistribuirea veniturilor, cu scopul de a asigura coeziunea nationala prin solidaritate sociala, iar cand lumea intelege ca statul trebuie sa tempereze piata, noi devenim fanaticii pietei. Trista soarta! si, de asta data, sunt de acord: principalii vinovati (chiar daca nu singurii) sunt politicienii cu goana lor oarba dupa putere, care au pus semnul egalitatii intre a guvernati poporul si a minti poporul.

Oricum ar fi, Constitutia Romaniei, in art. 1 (3) spune ca „Romania este...stat social” iar in art. 4 (1) ca „statul are ca fundament ... solidaritatea cetatenilor sai”. Prin urmare, **orice lege care duce la anulara principiului solidaritatii – inclusiv in ceea ce priveste calculul pensiilor – este neconstitucionala.** Poate o afla si Parlamentul Romaniei.

Cat despre cetateni, ei trebuie sa stie ca **asa zisa desfiintare a pensiilor speciale are la baza aceeasi ideologie care duce la desfiintarea gratuitatii in domeniul asistentei medicale, al scolarizarii si nu numai.** Asa incat cei care se bucura azi ca a murit capra vecinului, vor plange, cu siguranta, maine. Totul este coerent.

## **AUTORITATEA JUDECATOREASCA ESTE DEASUPRA PUTERII LEGISLATIVE?**

Problema este deci daca de acum incolo vom calcula pensiile pe baza a doua principii sau numai a unuia singur. Liderii PNL (ca si cei ai USR) au afirmat-o ritos: singurul principiu pe care il admit este cel al contributivitatii.

Si totusi... se precizeaza ca judecatorii si **procurorii**, cei care nu sunt de acord sa raspunda pentru erorile lor (comise cu stiinta sau fara stiinta) si au blocat, inclusiv prin intermediul parlamentarilor PNL si USR, dar si cu concursul nevolniciei coalitiei PSD/ALDE, orice lege serioasa privind raspunderea magistratilor, **vor continua sa primeasca „pensii de serviciu”.** Fara indoiala ca le merita, desi pensii care ajung in unele cazuri pana la zece mii de euro par usor exagerate, fata de media pensiilor din Romania, si ar cere o impozitare ceva mai severa.

In schimb, parlamentarilor care se vor pensiona de acum incolo ar urma sa nu mai aiba dreptul la „indemnizatia de vechime” inclusa in pensia calculata potrivit statutului lor personal ca deputati si senatori.

**Prin urmare, principiul solidaritatii se aplica in continuare, dar numai unora, nu si altora. Si asa at putea fi bine, numai ca o astfel de optiune impune prezentarea principiilor pe baza carora unii beneficiaza de solidaritate iar altii nu.**

Parlamentarii constituie puterea legislativa, in timp ce magistratii constituie autoritatea judecatoreasca, dintre ei doar judecatorii formand puterea judecatoreasca. Asa spune Constitutia Romaniei.

De simpatie se bucura cu totii cam la fel, desi nu simpatia poate fi criteriul diferentierii drepturilor lor. In orice caz, in trecere fie spus, deja exista o discriminare umilitoare pentru legislativ, care face ca pensiile parlamentarilor sa fie de cinci ori mai mici decat cele ale magistratilor. Daca pensiile parlamentarilor se vor diminua, discriminarea va fi si mai scandaloasa. A bagat cineva in seama asta?

Iata de ce trebuie sa ne intoarcem la Constitutie. In art. 61 (1) aceasta dispune ca „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului roman...” iar art. 1 (4) prevede ca „Statul se organizeaza potrivit principiului separatiei si echilibrului puterilor - legislativa, executiva si judecatoreasca - in cadrul democratiei constitutionale”.

Asadar, **Constitutia trateaza puterile ca fiind in principiu egale, caci altfel nu ar avea cum sa se echilibreze, cu un anume spor pentru Parlament care, ca reprezentant suprem al poporului este in randul puterilor statului un primus inter pares.** Aceasta este ordinea constitutionala a statului roman.

**Prin discriminarea planuita de PNL si USR, acestea confirma intentia lor de a rasturna ordinea constitutionala facand din autoritatea judecatoreasca (care – atentie! – nu este o putere in sens constitutional, intrucat ii include si pe procurori) puterea suprema, asezata deasupra legislativului.** Chiar daca Guvernul PNL nu a constientizat semnificatia gestului sau, legislatia in discutie ii devoaleaza convingerile si intentiile. Ele sunt anticonstitutionale.

## **STATUL REPRESIV ESTE DEASUPRA STATULUI DEMOCRAT?**

Sa adaugam la aceasta ca de principiul solidaritatii in calculul pensiilor vor beneficia si militarii. si asta este foarte bine. La ei voi reveni imediat.

Deocamdata trebuie spus ca in randul militarilor intra toti lucratorii institutiilor militarizate, institutii care s-au inmultit ca ciupercile dupa ploaie. (Rezolutia Adunarii Parlamentare a Consiliului Europei privind demolarea mostenirii sistemelor totalitare de tip comunist, atragea atentia ca militarizarea statului este caracteristica regimurilor nedemocrate.) Prin urmare, politistii, jandarmii, lucratorii SRI, SIE etc. vor primi cu ocazia pensionarii indemnizatii care oricum am lua-o au natura juridica a pensiei. Nimic rau in asta.

Raul apare abia atunci cand constatam ca legislatia propusa de PNL si USR (astazi sustinuta si de PSD si ALDE) nu mentine solidaritatea si atunci cand este vorba despre pensiile de merit ale academicienilor, artistilor sau sportivilor de mare performanta. Cu alte cuvinte **institutiile represive ale statului capata un tratament de favoare prin raportare la legislativ, principalul stalp de rezistenta al oricarui stat democrat, precum si la institutiile civile din domeniul stiintei, culturii, sportului si altele asemenea.**

Justitie, politie si servicii secrete au avut si nazistii si bolsevicii. Parlament, cu adevarat, respectat si ascultat, au avut numai democratiile. Cum sa asezi atunci statutul personal al parlamentarilor sub cel al procurorilor si al lucratorilor din institutiile de forta?!

Aceasta reflecta dinnou o mentalitate transpusa in act politic: **instrumentele specifice statului politienesc sunt preferate celor ale statului democratic.** Or, statul politienesc si statul democrat se exclud reciproc, iar fara stat de democrat statul asa zis de drept nu este decat un brat al opresiunii. Spre asta merge Romania.

Si din nou totul este coerent: **cand in plan economic practici neoliberalismul iar in plan social promovezi, inevitabil, politici antipopulare, ai nevoie sa te bazezi pe politie si justitie, mai mult decat pe parlamentari, profesori, medici si artisti. Logic! E bine, insa, sa o intelegem si noi.**

## **DIPLOMATII NU MERITA ACELASI TRATAMENT CU MILITARIII?**

Asa cum spuneam, militarii, inclusiv cei care isi risca viata pe teatrele de operatii din cele mai periculoase locuri ale lumii, vor beneficia la calculul pensiei de principiul solidaritatii. Nu poti fi in dezacord cu asta.

tara are insa doua armate: cea militara, care devine activa in caz de razboi, si armata diplomatilor, care apara hotarele si interesele strategice ale natiunii atat pe timp de pace cat si pe timp de razboi. Ambelor li se cere acelasi spirit de sacrificiu, acelasi profesionalism, acelasi efort.

lata insa ca, din nou, **partidele parlamentare (deopotriva cele de guvernament si cele de opozitie), cu un entuziasm care nu poate ascunde decat niste tinte antinationale, sunt gata sa refuze solidaritatea statului pentru diplomati.** Ce ne spune asta?

Dupa cum se stie, „armata militara” este trimisa acum sa lupte in razboaiele altora, sa zicem, cu speranta (desarta) ca si altii vor sari la nevoie in sprijinul nostru. Armata noastra, asa slab dotata cum este, ar urma sa apere hotarele NATO si UE luand in piept primul soc al unui eventual atac extern, pana cand celelalte state membre vor apuca sa decida ce masuri vor lua spre a-si apara interesele. lata de ce aceasta armata trebuie menajata. Corect!

„Armata diplomatica”, in schimb, este implicata exclusiv in promovarea intereselor romanesti. Or, asta, ii incurca pe „aliati”; ca sa nu zicem ca vine chiar impotriva intereselor lor. De aceea diplomatii romani trebuie umiliti, descurajati, saraciti. Ce tineri de valoare sa mai intre in diplomatie cand constata ca statul dispretuieste aceasta categorie profesionala, printre altele, reducandu-i pensiile, si asa cu mult mai mici decat cele ale magistratilor sau militarilor?!

**Ca intarim armata (inclusiv in ceea ce ii priveste pe ofiterii de informatii si contrainformatii) este bine. Ca slabim diplomatia, este un dezastru strategic. Si in fata acestui dezastru, ministrul de externe tace. Tace, in loc sa isi apere „armata” cu demisia pe masa.**

## **ROMANIA ESTE DIN NOU ALTFEL DECAT EUROPA**

Asa cum am spus, deja, principiul solidaritatii in stabilirea nivelului pensiilor este prezent in politica tuturor statelor UE. De aceea **putem vorbi despre un principiu european pe care, iata, acum il punem in discutie**. Cam asa cum am pus in discutie si principiul tratamentului uman al detinutilor atunci cand a fost abrogata legea recursului compensatoriu, spre consternarea Consiliului Europei si a Parlamentului european.

**La ce duce asta? La confirmarea presupusei noastre incompatibilitati cu civilizatia europeana. O teza sustinuta de toti cei care doresc excluderea Romaniei din UE, eventual cu dezintegrarea ei si pastrarea Transilvaniei.**

Se pare ca, purtati de ura fata de tot ceea ce este „special” si sugereaza „inegalitatea dintre noi”, inoculata pervers in mintile noastre de o propaganda nefasta, am pierdut din vedere toate aceste aspecte. **Nu vedem cum sub ochii nostri se distrug pas cu pas statul national, statul democrat, statul de drept, coeziunea nationala, solidaritatea sociala, armonia launtrica a cetatii.** Curand trezirea va fi prea tarzie.

Peste cateva zile, Comisia juridica a Camerei Deputatilor va lua in discutie proiectul de lege liberalo-userist privind „pensiile speciale”. Sunt convins ca si acest semnal de alarma va ramane fara efect. Pot spune, inasa, ca, cel putin, mi-am facut datoria. Si, totodata, ca atunci cand va sosi ora socotelilor, nimeni nu se va putea scuza ca nu a stiut ce face.